

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Kommissoriet for den af Indenrigsministeriet den 16. Juli 1914 nedsatte 2den Ædruelighedskommission nævntes som den første blandt de Kommissionen paa hvilende Opgaver: at foretage en indgaaende Undersøgelse af, hvorledes Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke har virket, samt paa Grundlag af denne Undersøgelse og det gennem den indsamlede Materiale at fremsætte de Forslag til Ændringer og nye Regler, som maatte være ønskelige ved Lovens Revision. Kommissionen har i December Maaned f. A. afgivet Betænkning til Indenrigsministeriet over denne Del af Kommissionens Arbejde, hvilken Betænkning er formet som det som Bilag 1 til nærværende Lovforslag trykte, af Kommissionen udarbejdede „Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke“ med tilhørende Motiver — trykt som Bilag 2 — og var ledsaget af et omfattende, af Kommissionen udarbejdet eller af samme indsamlet Materiale, der har dannet Grundlaget for Kommissionens Overvejelse vedrørende Beværterlovens Revision. Kommissionsforslaget er i det hele bygget over og følger Hovedlinierne i den nugældende Beværterlov af 10. Maj 1912, fra hvis Bestemmelser det dog paa en Række Punkter frembyder Afvigelser til Dels af principielt vigtig Natur. Medens man i øvrigt kan indskrænke sig til herom at henvise til Kommissionsforslagets udførlige Motiver, har man anset det for rettest særligt at fremhæve, at Forslaget indeholder skærpede Krav med Hensyn til Valget af den næringsberettigede Person, Tilsynet med Beværterpersonalet, Antalsbegrænsning for Beværtninger, Tidsbegrænsning for Bevillingers Varighed samt Lukketid for Beværtninger. Forslaget indeholder dernæst nye Bestemmelser, der gør det muligt at overdrage fremtidige Adkomster til af Kommunerne kontrollerede Selskaber samt giver Adgang til Afgørelse af visse vigtigere Spørgsmaal gennem Kommuneafstemning.

Regeringen, der ved Lov Nr. 689 af 21. December f. A. har faaet den fornødne Hjælp til at udskyde Fremsæt-

telsen af det til Opfyldelse af Bestemmelsen i Beværterlovens § 47 sigtende Revisionsforslag indtil 1. Marts d. A., har i det væsentlige ment at kunne tiltræde Kommissionsforslaget, hvor dette er Udtryk for hele Kommissionen eller dens overvejende Flertal.

Nedenfor skal gøres Rede for de Punkter, hvor Kommissionens Medlemmer har haft ret afvigende Meninger, og for Regeringsforslagets Stilling hertil samt for nogle andre Ændringer i det af Kommissionen udarbejdede Forslag.

Til § 7, 8de Stykke.

Man har fundet det mindre heldigt, at Politimesterens Afgørelse skulde kunne indankes i Byerne for Bevillingsnævnet og paa Landet for Sogneraadet og har derfor foreslaaet, at Amtmanden, til hvem Overøvrighedsforretningerne i Almindelighed er henlagte, indtræder som Appellinstans i Stedet for de paagældende Myndigheder, men med Pligt for ham til at indhente de paagældende lokale Myndigheders Erklæring.

Til § 15, 5te Stykke.

Medens man ligesom Kommissionsforslaget har ment at burde bibeholde den allerede ifølge Beværterloven af 1912 gældende Bestemmelse, hvorefter der ved Uddeling af Beværterbevillinger bl. a. skal tages Hensyn til, om Ansøgeren vil fortsætte en bestaaende Forretning, har man fundet det ønskeligt hertil at knytte en udtrykkelig Bestemmelse om, at den paagældende maa anses for særlig egnet til at drive Forretningen. Den i denne Paragraf indeholdte Vejledning for Bevillingsnævnet med Hensyn til dettes Valg blandt Ansøgerne tilsigter bl. a. at gøre det muligt for de dygtigste Elementer blandt Tjenerstanden at overgaa til selvstændig Virksomhed. Denne Adgang vil imidlertid vanskeliggøres, saafremt der tillægges den, der har en Forretning „paa Haanden“, et for stort Forspring i Konkurrencen, og man har derfor ment ved den indføjede Sætning at burde give Bevillingsnævnet en Opfordring til inden Afgørelsen at undersøge, om der ikke blandt